

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1Csp/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202425
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Miškovčík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8418202425.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Dušanom Miškovčíkom v spore žalobcu 1: E. A., W.. XX. XX. XXXX, F. U. X, a žalobcu 2: V. A., W.. XX.XX.XXXX, F. U. X, obaja zastúpení advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom kancelárie ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014, uvedená v článku 8, bod 8.1, v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014, uvedená v článku 8, bod 8.4, v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm.a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v článku 2 Žiadosti/Zmluvy.

III. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi 1 a žalobcovi 2 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bezdôvodné obohatenie vo výške 82,04 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 82,04 eur odo dňa 08.06.2020 do zaplatenia s tým, že v rozsahu plnenia žalovaným niektorému zo žalobcov zaniká v tomto rozsahu jeho povinnosť plniť druhému zo žalobcov.

IV. Žalobca 1 má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

V. Žalobca 2 má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 31.10.2018 domáhali vydania rozsudku, ktorým žiadali zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 82,04 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 82,04 eur od druhého dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Zároveň žiadali, aby súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014, uvedená v článku 8, bod 8.1, v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ak o úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rovnako žalobca žiadal určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky obsiahnutej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014, uvedenej v článku 8, bod 8.4, v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v článku 2 Žiadosti/Zmluvy.“ Žalobcovia si zároveň uplatnili nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe žalobcovia tvrdili, že spor sa týka zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014. Na základe žiadosti žalobcov o poskytnutie revolvingového úveru im bola schválená výška úveru 1500 eur so splatnosťou 42 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70,01%. Zároveň si žalovaný započítal poplatok vo výške 215,75 eur. Tento poplatok vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere. Túto službu žalobcovia ako spotrebiteľia nevyužili napriek tomu, že ju museli zaplatiť. Dohoda o poskytnutí tejto služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná a zámerom žalobcov nebolo ísť do zmluvného so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver bol hneď po pripísaní na účet znížený o sumu uvedenú v tejto dohode. Aj keď žalobcovia službu nevyužili, nemajú nárok na jej vrátenie. Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už toto samotné spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, avšak žalovaný navyiac obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé 3 mesačné splátky, nie sú dlhodobo práceneschopní alebo s nimi nebol ukončený pracovný pomer. V ostatných prípadoch je žiadosť spotrebiteľa posudzovaná svojvoľne veriteľom. Žalobcovia ďalej v žalobe tvrdili, že zmluva o úvere neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), f), j), a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Právnym následkom stavu, že zmluva neobsahuje predpísané náležitosti je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014 neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 68,02%, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 70,01%. Žalobcovia ďalej tvrdili, že aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov, tak v zmluve o úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 70,01%. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na priemerné úrokové miery úverov poskytnutých

v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v máji 2014, vo výške 10,71 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako šesťnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Žalobcovia tak považujú ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500049128 z 22.05.2014 vo výške 70,01%, za absolútne neplatnú. K nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovia uviedli, že žalovaný im v skutočnosti poskytol úver vo výške 1284,25 eur, napriek tomu, že im bola schválená výška úveru 1500 eur. Žalobcovia žalovanému doposiaľ uhradili sumu 1366,29 eur. V súvislosti s neprijateľným poplatkom a tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 82,04 eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia navrhli vykonať listinné dôkazy a to zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500049128 zo dňa 22.05.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9C/140/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/307/2014, rozhodcovský rozsudok sp. zn. 688/07/16 a rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/181/2020, 7Cdo/268/2021 a 7Cdo/79/2021 a prehľad priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny.

4. K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý v rámci procesnej obrany vo vzťahu k návrhu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok tvrdil, že predmetom dohody je samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad ani o podmienku vzniku zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere, resp. že bola vopred formulovaná žalovaným, neznamená v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny úkon. Podľa § 52a ods. 1 OZ sa určuje, že ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť, že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavretia úverovej zmluvy za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. Podľa žalovaného v súlade s odbornou literatúrou treba za individuálne dojednané považovať nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale ani nemuseli). Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda má právnu povahu individuálneho dojednania. Bod 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Dlžník podpísaním tlačiva žiadosti/zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. Samostatnosť dohody zdôrazňuje aj jej grafické rozlíšenie od ostatného obsahu zmluvy. Zo strany žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 OZ a preto v nadväznosti na to je vylúčený záver o jej neprijateľnosti. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení namietol nedostatok vecnej legitímácie žalobcu 2, pričom tvrdil, že žalobca 2 je v zmysle uzavretej zmluvy len spoludlžníkom ohľadne záväzkov dlžníka - žalobcu 1. Povaha jeho právneho pomeru a vzťahu ku žalovanému a žalobcovi 1 je určená § 533 ods. 1 OZ tak, že spoločne a nerozdielne je iba zaviazaným spolu s dlžníkom na plnenie záväzku dlžníka. Žalobca 2 nie je zmluvnou stranou ako dlžník, teda neprislúchajú mu práva a povinnosti ako dlžníka v celom rozsahu. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže domáhať len ten, na koho úkor bolo získané. V prípade úverovej zmluvy takýmto subjektom môže byť len dlžník, pretože akékoľvek plnenie, ktoré vykonal on alebo spoludlžník, je vždy plnením záväzku dlžníka. Rovnako tiež platí, že zo záväzkov týkajúcich sa bezdôvodného obohatenia nie sú ani oprávnení a ani povinní manželia spoločne a nerozdielne. Spoločná aktívna vecná legitímácia žalobcov nemôže vyplývať ani z toho, že sú manželmi. Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov podľa zásad platných pre vyporiadanie

tohto spoluvlastníctva. Ak by podľa skutkových tvrdení uvedených v žalobe teda malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, potom oprávneným subjektom na jeho vydanie by mal byť len dlžník, nie spoludlžník alebo iná osoba, napr. manžel dlžníka. K tvrdeniam o chýbajúcich náležitostiach zmluvy žalovaný argumentoval, že adresa predávajúceho ako náležitosť zmluvy je aktuálna iba v takom prípade, ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, teda o úver určený na financovanie nákupu nejakého tovaru. Z právneho hľadiska je podstatné, že aj zákon č. 258/2001 Z.z. pod „predávajúcim“ neoznačuje veriteľa, ale subjekt, ktorý spotrebiteľovi predáva tovar alebo poskytuje službu a ktorých cena (tovaru alebo služby) je financovaná z prostriedkov spotrebiteľského úveru. Zreteľne táto skutočnosť vyplýva z ustanovení § 7 uvedeného zákona. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere tvoria v zmysle jej bodu 13. Zmluvné dojednania, ako aj prílohy uvedené v čl. 7. týchto Zmluvných dojednaní. Adresa, na ktorej absenciu poukazuje žalobca, sa nachádza v bode 15.1 v čl. 15. Zmluvných dojednaní, a je ňou adresa veriteľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, 824 96 Bratislava 26, tel.: 02/20641159, fax.: 02/2064 1170, e-mail: proficredit@proficredit.sk. Popierame tvrdenie žalobcu o neuvedení výšky, počtu a termínov splatnosti splátok. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 : Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Zo zmluvy vyplýva, že počet splátok je 36, splatnosť splátky 20 deň v mesiaci a výška splátky 1450 Sk. Žalovaný poprel aj tvrdenie o konečnej splatnosti a údajnom nedostatku, ktorý sa tvrdí v žalobe. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď. Aj podľa právnej praxe „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ V zmysle uvedeného teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, - explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Poukazujeme tiež na to, že tvrdenie žalobcu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedeného spôsobilé spochybniť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákonom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z.

so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. Doba trvania zmluvy je uvedená v článku 9 zmluvných dojednaní, podľa ktorého zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Popierame tvrdenie o neuvedení predpokladov použitých na výpočet RPMN, pretože tieto predpoklady sa uvádzajú priamo v zmluve, v údajoch popisujúcich aká je výška úveru, počet splátok atď. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe úverových zmlúv s poradovými číslami 8500049128 bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov.“ resp. „je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí.“(Sidak, M., Ďuračinská, M. a kol. Finančné právo. 1 vydanie. Bratislava. C. H. Beck. 2012) Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25-30 %. Odplata v prejednávanej veci vyjadrená v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere v nadväznosti na Oznámenie žalovaného o schválení revolvingového úveru vo výške 70,01 % nie je oproti priemernej hodnote RPMN, platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere, v rozsahu 47,29 % sadzbou, ktorá by podstatným spôsobom túto sadzbu prevyšovala. Priemernú RPMN určuje Ministerstvo financií SR na základe údajov získaných za celý finančný trh. V prípade oboch úverových zmlúv bola úroková sadzba úveru vo výške 70,01%, pričom priemerná výška odplaty v danom období bola 49,67 % a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená. K tvrdeniu o existencii obohatenia žalovaný popieral tvrdenie o vzniku, existencii a výške obohatenia. Žalovaný zároveň namietol premlčanie žalobou uplatneného nároku, pretože medzi dátum vykonania poslednej úhrady a podaním žaloby uplynula doba viac ako 2 roky, teda subjektívna premlčacia doba. Žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný navrhol vykonať ako dôkaz listinu označenú ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500049128 zo dňa 22.05.2014.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa právny zástupca žalovaného napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil hospodárnosťou konania, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní na žalobe zotrval v celom rozsahu. Vo vzťahu k bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutého úveru uviedol, že zmluva neobsahuje v žalobe vymedzené obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň je zrejmé, že RPMN je uvedené nesprávne, keďže je uvedené nižšie ako je úroková sadzba, pričom aj výšku

úrokov považovali žalobcovia za rozpornú s dobrými mravmi. Hmotnoprávnu námietku premlčania považoval právny zástupca za nenáležitú, pretože hmotnoprávny úkon musí spĺňať podmienku určitosti. Poukazovanie na uplynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby bez konkretizácie dátumov nenapĺňa podmienky určitosti a z tohto dôvodu nie je možné na námietku premlčania prihliadať. Právny zástupca zároveň poukázal na to, že žalobcovia sa o vzniku bezdôvodného obohatenia, resp. o tom, koľko žalobcovi uhradili dozvedeli až z rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný dňa 19.05.2017 a žaloba bola podaná na súd dňa 30.10.2018. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam tieto predstavujú už notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným, ktoré už boli viacerými všeobecnými súdmi judikované ako neprijateľné. Právny zástupca žalobcov námietku nedostatku vecnej legitímácie žalovanej 2 považoval za nenáležitú, pričom označenie spoludlžník nemožno vnímať tak, že žalobkyňa 2 nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaná. Žalobcovia spolu tento úver splácali, a z formuláru zmluvy ani nevyplýva, že by obidvaja mohli byť označení ako dlžníci. Ide o špekulatívnu námietku zo strany žalovaného.

8. V rámci procesu dokazovania súd na pojednávaní v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol, že nevykoná dôkaz listinou - platobnou históriou žalobcov k úverovej zmluve č. 8500049128, ktorý navrhli žalobcovia na preukázanie tvrdenia o výške nimi uhradenej sumy žalovanému. Žalobcovia v žalobe uviedli skutkové tvrdenie, že žalovanému z úverovej zmluvy celkovo uhradili sumu 1366,29 eur, pričom táto suma úhrad vyplýva z rozhodcovského rozsudku sp. zn. 688/07/16 zo dňa 19.05.2017. Keďže žalovaný toto skutkové tvrdenie účinne nepoprel, súd s poukazom na § 151 ods. 1 CSP považoval v konaní za nesporné, že žalobcovia z úverovej zmluvy žalovanému uhradili sumu 1366,29 eur. Keďže ďalšie dokazovanie týchto skutočností by bolo v tomto spore nadbytočné, súd rozhodol, že nevykoná dôkaz navrhnutý žalobcami - platobnú históriu žalobcov k úverovej zmluve č. 8500049128.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalovaného a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané a zistil tento skutkový stav:

10. Z posudzovanej zmluvy číslo 8500049128 označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalovaný, ako dlžník žalobca 1, ako spoludlžník 1 žalobca 2. V bode 5 zmluvy, označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eurách sa uvádza, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3375,54 eur. Predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 49,67%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1928,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Ako účel čerpania úveru je tam uvedené rekonštrukcia nehnuteľnosti.

11. Pod týmto textom pod bodom 6 sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere revolvingového v eurách, v ktorých sa uvádza: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eur, RPMN za úver 68,02%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 49,67%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť 1428,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25%.

12. Na zadnej strane tlačiva žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru je pod bodom 8 obsiahnutá dohoda o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby. Podľa bodu 8.4 dohody o poskytnutí služby odplata za poskytnutie odkladu splatnosti

splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy.

13. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere spolu s Dohodou o poskytnutí služby boli podpísané dlžníkom a spoludlžníkom, teda žalobcom 1 a žalobcom 2 v Poprade dňa 20.05.2014 a veriteľom, teda žalovaným v Bratislave dňa 22.05.2014.

14. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500049128 sú uvedené údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.07.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.12.2017, periodicita splácania úveru mesačná, celková výška úveru 1500 eur, RPMN úveru 68,02%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 49,67%, celková čiastka úveru, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 bod 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01%.

15. Nebolo sporné, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie strany dojednávajú prostredníctvom tlačiva žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere sa malo jednáť o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a že strany mienili v danom prípade založiť spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým tu je zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu, ktorý je v tlačive zmluvy uvedený ako deň jej akceptácie - podpisu veriteľom (22.05.2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods. 1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru.

20. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

21. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

22. Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

23. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.05.2014 (deň keď podľa zmluvy a dohody malo dôjsť k ich podpisu veriteľom, ktorý ich podpisoval ako druhý) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.05.2014 ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

26. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.05.2014 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.05.2014 Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.05.2014 Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.05.2014 Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu,

plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

32. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

33. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou

34. Žalovaný platnosť zmluvy o revolvingovom úvere a dohody o poskytovaní služieb odôvodňoval predovšetkým tvrdením, že tieto boli žalobcami uzavreté slobodne, dobrovoľne, boli individuálne dojednané, pričom uzavretie súvisiacej dohody o poskytovaní služieb nebolo podmienkou poskytnutia úveru ani uzavretia úverovej zmluvy.

35. Tak samotná úverová zmluva, ako aj zmluva o poskytovaní služieb majú povahu vopred žalovaným predtlačenej formuláru. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho ako dodávateľa zaťažovalo (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka) že by zmluvné podmienky obsiahnuté v dohode o poskytovaní služieb boli so žalobcami individuálne vyjednané a ničím nepreukázal ani to, že akceptácia - podpis žalobcom predloženého formuláru vrátane dohody o poskytovaní služby, ktorý im bol v jeden deň spolu so samotnou úverovou zmluvou predložený na podpis, nebola podmienkou samotného poskytnutia úveru.

36. Na unesenie dôkazného bremena žalovaného v tejto časti nestačí len odvolávanie sa na vopred predtlačený text v uvedenej dohode o poskytovaní služby, že jej uzavretie je dobrovoľné a že nie je podmienkou uzavretia úverovej zmluvy alebo poskytnutia úveru. Uvedené formuláre neponúkajú žiadnu možnosť modifikovať ich vopred pripravený obsah (napríklad vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím). Napríklad pri dohode o poskytovaní služieb, ak by aj spotrebiteľ skutočne mal záujem ju uzavrieť, tak potom nemá žiadnu možnosť rozhodnúť sa, či prípadne skutočne má záujem o služby v nej uvedené, alebo len o niektoré a o ktoré konkrétne, lebo s výnimkou podpisu nemôže do nej a ani do ostatných dokumentov absolútne nijako zasiahnuť. Nemožno preto urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu ako celok buď akceptovať bude alebo nie. Za typovú zmluvu nie je možné považovať iba samotné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom a na naplnenie individuálne dojednaných podmienok nestačí, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Dôkaz individuálneho vyjednaného už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ zmluvu či iný dokument ako celok podpísal, teda súhlasil s ňou, čím dodávateľa, vrátane žalovaného často argumentujú, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednaného či nevyjednaného v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniaми, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah, resp. nepristúpiť naň, pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, žeby spotrebiteľ mal možnosť ktorékolvek tu posudzované zmluvné dojednanie ovplyvniť, či vylúčiť.

37. Podľa § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení k 22.05.2014 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

38. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení k 22.05.2014 predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20150101>>,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

39. V danom prípade žalobcovia nepochybne mali záujem o poskytnutie úveru od žalovaného. Hlavným predmetom ich záujmu teda bolo len poskytnutie úveru. Prostredníctvom bodu 5 tlačiva žiadosti/zmluvy pritom požiadali žalovaného o úver na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo výške 1500 eur , čo je jasne uvedené v ich žiadosti, teda že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) má byť 1500 eur. Namiesto toho žalovaný reálne vyplatil žalobcom sumu len 1284,25 eur (toto tvrdenie žalobcov sporné nebolo) a spolu s tlačivom žiadosti/zmluvy predložil žalobcom na podpis aj dohodu o poskytovaní služieb, ktorá aj číselným označením tvorila súčasť zmluvy o úvere. Zároveň priamo do tlačiva žiadosti/zmluvy bolo včlenené dojednanie o ďalšom úvere (revolvingu), ktoré je tam vopred pripravené, hoci nebolo preukázané, žeby žalobcovia mali záujem o dojednanie aj takéhoto úveru.

40. Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia či prípadne neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže jej obsahom je len poskytovanie súvisiacich služieb, konkrétne umožnenie odkladu splátok po splnení ďalších podmienok. Spätosť zmluvy o úvere a dohody o poskytovaní služby je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o revolvingovom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať takúto dohodu, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcov plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach a bolo by tak bezpredmetné umožniť žalobcom požiadať o odklad týchto splátok.

41. Za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve možno považovať aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Dohoda o poskytovaní služieb je práve takým prípadom. V zmysle dohody je spotrebiteľ povinný dojednanú odplatu za služby platiť bez ohľadu na to, či dané služby vôbec niekedy využije alebo nie. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je zjavne nevyvážené, neprijateľné, je v neprospech spotrebiteľa, nesleduje jeho záujmy ale záujmy dodávateľa, pričom za daných okolností sa skutočne javí, že jediným účelom danej dohody je navýšiť odplatu za poskytnutie úveru (bez toho, aby to bolo vyjadrené v zmluve pri parametroch úveru v rámci RPMN, či celkovo splatnej čiastky).

42. Daná dohoda o poskytovaní služieb podlieha prieskumu súdu nielen podľa § 39 ale aj podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávateľia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať neprímeraný majetkový prospech od spotrebiteľov. Tak dohoda o poskytovaní služieb ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobcovia ako spotrebiteľia nemohli ovplyvniť. Dohodu o poskytovaní služieb nie je možné považovať za individuálne dojednanú, pričom ide o zmluvné dojednanie, ktoré je zjavne v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. Podpísaním dohody sa podstatným spôsobom zmenilo postavenie žalobcov ako spotrebiteľov v rámci úverového vzťahu a to v tom smere, že v skutočnosti im bol vyplatený úver v inej výške ako žiadali a ako im bol aj zo strany žalovaného schválený. Navyše postupom veriteľa, akým má byť poplatok za službu uhradený, stanoveným v dohode o poskytnutí služby, nastáva situácia kedy si žalovaný z časti ním poskytnutého úveru fakticky sám sebe uhradí tento poplatok a následne spotrebiteľ v priebehu dohodnutého obdobia spláca úver vo výške ako keby mu žalovaný poskytol celú sumu úveru tak ako bola dohodnutá v zmluve, pričom aj z tejto sumy má spotrebiteľ platiť úroky.

43. Vykonaným dokazovaním tak súd zistil neprijateľnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v bodoch 8.1 a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049128, keďže služba, ktorá mala spočívať v prípadnej možnosti odkladu splátok úveru za splnenia ďalších podmienok, nebola podmienkou, ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia, nebola individuálne medzi žalobcami a žalovaným dojednaná a pod jej vplyvom nastala značná nerovnováha vo vzájomných právach a povinnostiach strán úverovej zmluvy v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. Práve použitie tejto klauzuly úverovej zmluvy došlo k hrubému zásahu do práv spotrebiteľov už len tým, že v dôsledku nevyplatenia celej sumy schváleného úveru

na ich účet, by žalobcovia pri riadnom plnení stanovených splátok podľa údajov z úverovej zmluvy žalovanému zaplatili takmer trojnásobok požičanej sumy. Vzhľadom na uvedené, s poukazom aj na následok, ktorý v majetkovej sfére žalobcov skutočne nastal, možno uzavrieť, že žaloba žalobcov je v časti učenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených pod bodmi 8.1 a 8.4 dôvodná.

44. Možno súhlasiť so žalobcami, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne, keďže doplnkové služby týkajúce sa spotrebiteľského úveru - na základe dohody o poskytovaní služieb, konkrétne odplata za ne má byť súčasťou celkových nákladov (podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nakoľko uzavretie dohody o doplnkových službách zjavne bolo podmienkou poskytnutia úveru, opak žalovaný nepreukázal) a tým aj zarátaná do RPMN, čo sa v tomto prípade nestalo. Je tak nepochybné, že skutočná výška RPMN a celkovo splatnej čiastky je vyššia, ako je výška uvedená v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to niekoľkonásobne, čím spotrebiteľ bol uvedený do omylu dodávateľom, keď úver sa javil výhodnejší, ako v skutočnosti bol, čo malo reálny dopad na jeho správanie. Súd poukazuje na znenie ust. § 2 písm. g) citovaného zákona, kde je daná definícia celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a okrem iných patria tam aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zmluva o poskytovaní služieb nie je individuálne dojednaná, je zakomponovaná do formuláru zmluvy o úvere. Z hľadiska obsahu záväzku súd je toho názoru, že táto služba neslúži záujmom spotrebiteľa, ale záujmom dodávateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom; odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Obsahom dojednania medzi žalobcami a žalovaným o predmetnej doplnkovej službe je zjavná snaha zo strany žalovaného úmyselne získať od žalobcov vyššie plnenie v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ako mu zo zákona vyplýva a tým zákon obchádzať. Súd nezistil žiaden relevantný dôvod pre záver, že táto dohoda slúži záujmom spotrebiteľa. Výhoda spotrebiteľa v tomto prípade je len iluzórna, absolútne neadekvátna výške dojednanej odplaty. Naopak výhoda je daná u žalovaného.

45. Žalobca mal takto v súhrne zaplatiť žalovanému za služby neprimerane vysoké poplatky, kedy z úveru, ktorý reálne dostal vo výške 1284,25 eur mal koniec koncov zaplatiť takmer trojnásobok vo výške 3375,54 eur, a to aj za stavu, že mu žiadna služba poskytnutá nebude. Z materiálneho hľadiska v prípade poplatku za poskytnutie možnosti odkladu splátok ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti poplatku je jeho netransparentnosť (nie sú definované parametre jeho určenia) a neprimeraná výška, zjavne výrazne presahujúca náklady žalovaného na uvedenú doplnkovú službu (pričom garantuje mu inkasovanie poplatku aj keď vôbec žiadne náklady na ňu nevynaloží). Je podľa názoru neprípustný postup, kedy stanovením paušálnej výšky poplatku by sa obchádzala prípadná požiadavka presne vyčíslieť náklady vzniknuté s poskytnutím tej ktorej služby, napr. zaslaním upomienky, vyhotovením duplikátov zmluvných dokumentov a pod. Predmetné ustanovenia zmluvy o úvere a dohody o poskytovaní služieb o poplatkoch tak vyznievajú výrazne v neprospech spotrebiteľa, a to s ohľadom na ich koncepciu a samotnú výšku poplatkov. Ide preto podľa názoru súdu o neprijateľné a neplatné dojednania.

46. Vzhľadom na uvedené možno teda konštatovať, že úverová zmluva síce obsahuje údaj o celkovo splatnej sume a RPMN, no nie v skutočnej, reálnej výške nakoľko nezohľadňuje „odmenu“ žalovaného v zmysle dohody o poskytovaní služieb, preto nenapĺňa požiadavku zákona na pravdivé informovanie spotrebiteľa a na čestné, s dobrými mravmi súladné, obozretné a transparentné konanie dodávateľa voči nemu ako slabšej zmluvnej strane.

47. Práve v prípade spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačení tlačivách a v ktorých sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe musia dobré mravy pôsobiť ako korektív, keďže zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“, nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť jej obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“.

48. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, a tak nesprávne uvedený údaj bol v neprospech spotrebiteľa, súd podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako vzhľadom na nedostatky v spôsobe určenia správnej výšky RPMN možno skonštatovať, že v úverovej zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a preto úverová zmluva nemá náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Aj tento nedostatok zmluvy spôsobuje, že túto zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vo vzťahu k ostatným žalobcami namietaným nedostatkom úverovej zmluvy súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zmluvné strany sa síce dohodli na poskytnutí úveru v sume 1500 eur, avšak zo strany žalovaného bola žalobcom vyplatená len suma 1284,25 eur, čím im prakticky bol poskytnutý iný úver, než o aký žiadali a aký im bol zo strany veriteľa schválený. Údaje o termíne konečnej splatnosti úveru, či údaje o výške počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sa vzťahujú na úver vo výške 1500 eur, o ktorý žiadali žalobcovia. Nakoľko však zo strany žalovaného bol poskytnutý úver v inej výške, nemožno prísť k inému záveru, než k tomu, že vo vzťahu k reálne poskytnutému úveru potrebné údaje v úverovej zmluve uvedené nie sú. Preto aj tieto nedostatky spôsobujú bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru. V rámci procesnej obrany žalovaný namietal, že adresa, kde spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je uvedená v zmluvných dojednaniach v čl. 15, bod 15.1. Toto zmluvné dojednanie, na ktoré poukazuje žalovaný, upravuje právo dlžníka splatiť úver pred lehotou jeho splatnosti. Zo strany žalovaného tak nebolo preukázané, že úverová zmluva má aj túto náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ.

49. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný v rámci poskytnutého spotrebiteľského úveru zmluvou č. 8500049128 poskytol žalobcom sumu 1284,25 eur. Tieto tvrdenia žalobcov žalovaný žiadnym procesne účinným spôsobom nepoprel. Nakoľko súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobcom vznikla povinnosť vrátiť žalovanému finančné prostriedky v sume 1284,25 eur. Taktiež žalovaný nijako nespochybnil tvrdenie žalobcov, že mu tieto z úverovej zmluvy celkovo uhradili sumu 1366,29 eur. Suma 82,04 eur ako rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumou, ktorú žalobcovia žalovanému zaplatili, tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcom (§ 451 Občianskeho zákonníka).

50. Žalobcovia v žalobe popri zaplatení istiny vo výške 82,04 eur žiadali zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 82,04 eur od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 07.06.2020.

51. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

52. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

53. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania, žalovaný bezdôvodné obohatenie bol žalobcom povinný vydať na ich výzvu (§ 563 Občianskeho zákonníka). Keďže v spore nebola preukázaná takáto výzva žalobcov, za výzvu v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je možné považovať až doručenie žaloby žalovanému spolu výzvou súdu na vyjadrenie k žalobe, ktoré žalovanému boli doručené dňa 07.06.2020. Nakoľko v lehote podľa § 563 Občianskeho zákonníka nebolo bezdôvodné obohatenie žalobcovi žalovaným vydané, odo dňa 08.06.2020 je žalovaný v omeškaní s plnením tejto svojej povinnosti, a preto je povinný počnúc týmto dňom platiť žalobcom úrok z omeškania, ktorého sadzba určená podľa vyššie uvedeného normatívneho pravidla ku dňu 08.06.2020 je 5 % ročne.

55. Žalovaný v konaní namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 2 a to z dôvodu, že žalobca 2 nie je zmluvnou stranou ako dlžník, teda neprislúchajú mu práva a povinnosti ako dlžníka v celom rozsahu. Žalobca 2 je v rámci zmluvného vzťahu spoludlžníkom a jeho právne postavenie je definované § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že spoločne a nerozdielne je iba zaviazaným spolu s dlžníkom.

56. Súd túto námietku žalovaného považoval za účelovú a to s poukazom na samotný obsah úverovej zmluvy. Je nepochybné, že tak žalobca 1 ako aj žalobca 2 mali v zmluvnom vzťahu postavenie dlžníka. Podľa obsahu samotnej úverovej zmluvy, je žalobcovi 2 (v zmluve označeného ako spoludlžník 1) priznávané totožné postavenie ako žalobcovi 1 ako dlžníkovi a to vo všetkých jeho právach a povinnostiach z tejto zmluvy plynúcich. Dokonca žalovaný so žalobcom 2 rovnako ako so žalobcom 1 ako dlžníkom uzatváral dohodu o poskytnutí služby, predmetom ktorej bola možnosť povolenia odkladu splátok úveru, čím argumentácia žalovaného, že žalobca 2 je iba povinný spoločne a nerozdielne so žalobcom 1 dlžnú sumu uhradiť a ostatné oprávnenia dlžníka mu neprislúchajú, sa javí ako zavádzajúca. Jednoznačne zo zmluvy vyplýva, že žalobca 2 má v zmluvnom vzťahu rovnaké postavenie ako žalobca 1. Je potrebné poukázať, že formulár žalovaného predstavujúci žiadosť o poskytnutie úveru síce formálne možnosť uvedenia dvoch primárnych dlžníkov neumožňuje, avšak z obsahu zmluvy možno prijať jednoznačný záver, že tak žalobca 1 ako aj žalobca 2 majú v tomto vzťahu totožné postavenie dlžníkov z úverovej zmluvy. Žalovaný účinne nepoprel tvrdenie žalobcov, že títo mu spoločne uhradili z úverovej zmluvy sumu 1366,29 eur. Vzhľadom na vykonané dokazovanie tak súd námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 2 na vydanie bezdôvodného obohatenia hodnotil ako nedôvodnú.

57. Žalovaný v konaní v rámci procesnej obrany uplatnil aj hmotnoprávnu námietku premlčania nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože medzi dátumom vykonania poslednej úhrady a podaním žaloby uplynula doba viac ako 2 roky a teda žalobcom uplynula subjektívna premlčacia doba.

58. Rovnako aj túto obranu žalovaného hodnotil súd ako nedôvodnú. V prvom rade je potrebné uviesť, že nato aby procesná obrana strany sporu vo forme hmotnoprávnej námietky vyvolala požadované účinky, je nevyhnutné aby takýto úkon bol určitý a jasne definovaný. Žalovaný uviedol len všeobecné konštatovanie, že subjektívna lehota žalobcom uplynula, avšak z obsahu jeho námietky nie je zistiteľné kedy sa tak malo stať. Vo vzťahu k námietke premlčania žalovaný neuniesol nielen dôkazné bremeno ale ani bremeno tvrdenia, ako základné procesné povinnosti strany sporu. Aj nad rámec uvedeného vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že žalobcovia sa o vzniku bezdôvodného obohatenia na starne žalovaného dozvedeli z rozhodcovského rozsudku, sp. zn. 688/07/16 z 19.05.2017, kde sa žalobcovia dozvedeli celkovú sumu, ktorú žalovanému dovtedy zaplatili. Tieto tvrdenia žalovaný nepoprel a súd ich tak považuje za nesporné. Keďže žalobcovia sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedeli najskôr dňa 19.05.2017, kedy bol vydaný rozhodcovský rozsudok, sp. zn. 688/07/16, a žaloba bola podaná na súd dňa 31.10.2018, možno skonštatovať, že žaloba žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia bola na súd podaná ešte pred uplynutím dvojročnej subjektívnej lehoty. Námietka žalovaného o premlčaní dluhu je tak nedôvodná.

59. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky so samostatným skutkovým základom, ktoré mohli byť predmetom samostatných konaní, pričom vo všetkých žalobou uplatnených nárokoch boli žalobcovia úspešní v celom rozsahu.

60. Úspech žalobcov preto podľa § 255 ods. 1 CSP odôvodňoval priznanie nároku na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % každému z nich osobitne, keďže každý z nich sa svojich práv mohol domáhať aj samostatnou žalobou.

61. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.